

MANIFEST W SPRAWIE WOLNOŚCI SUMIENIA

Ludzkość narodziła się wolna.

Natura nie stworzyła ani tytułów, ani religii, ani Kościołów, ani cenzury, ani własności.

Wylaniając się z prehistorii, Ludzkość stała się sobą w procesie długiej walki o przetrwanie na Ziemi, ciężko doświadczana przez żywioły, których nie znała i nie rozumiała.

Pokonując stopniowo przeciwności i ograniczenia, w tym przeciwności i ograniczenia, które sama stworzyła, Ludzkość musiała sama dla siebie ustanowić prawa.

Prawa Ludzkości nie zostały ustanowione czy wydarte kosztem innych tak zwanych "praw" nieznanego pochodzenia.

Prawa Ludzkości istnieją, ponieważ istnieje Ludzkość.

Prawa Ludzkości to "prawdy oczywiste same w sobie".

Pierwszym z tych praw, pierwszą z wolności jest prawo do wolnego myślenia.

Ta pierwsza i fundamentalna wolność nazywa się wolnością sumienia.

W istocie, narodziny Ludzkości poprzedzają powstanie Kościołów.

W istocie, Ludzkość jest ponad Kościołami.

Bogowie, Kościoły, przesady, dogmaty są wytworami człowieka i niczym więcej.

Więcej światła

«Więcej światła!»

Z perspektywy wieków, ostatnie słowa Goethego są naszym mottem.

Wolność sumienia to dla Ludzkości wolność badania, również wolność badania samej siebie.

Ludzkość jest omylna i samodoskonaląca się, ponieważ jest wyposażona w rozum, a tym samym w zdolność do krytyki.

To, czego Ludzkość dokonała, może zostać przez nią zmienione.

Następujące po sobie pokolenia nie mogą się wiecznie wzajemnie krępować.

W odróżnieniu od Kościołów, wolna Ludzkość odrzucała, odrzuca i będzie odrzucać nieomylnie.

To, co jest dobre dla papieży, nie jest dobre dla ludzi.

Ludzkość ma zdolność do samodoskonalenia się, tj. zdolność do poprawiania i ulepszania siebie samej; raj nie jest dla niej ani wywołującą poczucie winy i zakończoną przeszłością, ani niedostępną i mityczną przyszłością, lecz codziennym działaniem, możliwym dzięki wolności sumienia.

Możemy powtórzyć za Protagorasem: «Człowiek jest miarą wszystkich rzeczy».

Geniusz ludzki jest nieograniczony. Posiadający umiejętność podziału najmniejszej cząstki Wszechświata, potrafi także zmieniać własną strukturę, wyruszyć na podbój innych planet, badać pochodzenie świata i zastanawiać się nad własną przyszłością.

Jest on, niestety, zdolny również do zaprogramowania własnej destrukcji.

Los ludzkości to projekt prometejski, projekt buntownika, który, według mitologii, słusznie wykradł ogień jego boskim posiadaczom, by go dać ludziom. Prometeusz jest metaforą ludzkości w walce o emancypację.

Uznając wolność sumienia, która nie jest niczym innym, jak wolnością Ludzkości, Ludzkość zawsze zderzała się z religijnymi dogmatami.

Za każdym razem, gdy Ludzkość robiła jakikolwiek krok do przodu i umacniała swe prawa, spotykała się z potępieniem Kościołów.

Historia

Lista męczenników i bohaterów wolności sumienia przekracza ramy krótkiego przeglądu, który możemy tu zaprezentować.

Sokrates, skazany na wypicie cykuty za zalecanie młodzieży samodzielnego myślenia. Filozof z Sorbony, Abelard, okaleczony za to, że przedkładał własną opinię nad opinię « ojców ».

Galileusz, uczyony skazany za głoszenie prawd niezgodnych z Biblią, a opartych na wynikach własnych badań. To samo spotkało Etienne'a Dolet, Giordano Bruno, Michela Servet, Vannino Vanini i wielu innych.

Gdy na Zachodzie został zredagowany pierwszy tekst ustanawiający prawa (« Magna Carta », Wielka Brytania. 1215 r.), arcybiskup Canterbury Langton poparł go, za co został zawieszony w swych obowiązkach przez papieża.

Deklaracja Praw Człowieka i Obywatela, ogłoszona we Francji w 1789 r. , została potępiona przez papieża.

Charles Bradlaugh, wybrany demokratycznie w 1880 r. do Parlamentu w Westminster, musiał prowadzić długą walkę o prawo zasiadania w Parlamencie bez składania przysięgi na wierność religii anglikańskiej.

Pedagog i wolnomyśliciel z Hiszpanii Francisco Ferrer i Guardia został rozstrzelany w 1907 r. na wniosek hierarchów katolickich.

Wolnomyśliciel i libertyn kawaler de la Barre został ścięty na rozkaz Kościoła, a wielka figura niemieckiej Wolnej Myśli Max Sievers został zgładzony w Hamburgu w 1943 r. przez nazistów.

Lista jest długa...

Świadczy ona o nieprzerwanej walce między dogmatem a wolnością sumienia.

Z naszych czasów

Cały świat widzi, że Kościoły nadal dławią i prześladują sumienia. Kościoły się nie zmieniły. W Pakistanie, Dr Younous Shaikh został oskarżony o bluźnierstwo i skazany na śmierć, zanim udało mu się schronić w Europie po międzynarodowej kampanii solidarności. Przeżył ponad 3 lata w przedśionku śmierci.

W Nigerii aktywista Leo Igwe był wielokrotnie zatrzymywany i poddany brutalnym atakom policji za obronę osób oskarżonych o « czary ». W 2011 r. został zwolniony po dwóch dniach zatrzymania w wyniku międzynarodowej kampanii na jego rzecz.

Sędzia Luigi Tosti nie ustaje w walce o przywrócenie mu wszystkich praw po tym, jak mu je odebrano za odmowę prowadzenia rozprawy w sali sądowej ozdobionej krucyfiksem.

« Wielka Izba », instancja odwoławcza Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, do której zwrócił się rząd Berlusconi, wydała wyrok przychylny dla państwa włoskiego, który pozwala na narzucanie obecności krucyfiksów w szkołach publicznych we Włoszech (tzw. sprawa Lautsi).

Możemy przytoczyć wiele przykładów, m.in. niedawne zniszczenie w Avignon przez członków katolickiego komando dzieł sztuki uznanych przez nich za « bluźniercze ».

Wydrzeć, obronić lub przywrócić wolność sumienia

Podobnie jak każde prawo, wolność sumienia powinna być zapisana w oficjalnych tekstach, takich jak Deklaracje, Konstytucje, ustawy czy inne dokumenty prawne.

W niektórych krajach są takie teksty. Chodzi tu m.in. o Pierwszą Poprawkę do Konstytucji USA: « „Kongres nie może stanowić ustaw wprowadzających religię albo zabraniających swobodnego wykonywania praktyk religijnych; ani ustaw ograniczających wolność słowa lub prasy, albo naruszających prawo do spokojnego odbywania zebrań i wnoszenia do rządu petycji o naprawienie krzywd”(1791) ; Ustawę o Rozdziale Kościołów od Państwa we Francji (1905) «Republika nie uznaje, nie opłaca ani nie subwencjonuje żadnej religii. W rezultacie,

począwszy od 1 stycznia, który nastąpi po ogłoszeniu niniejszej ustawy, zostaną zlikwidowane w budżetach Państwa, departamentów i gmin wszelkie wydatki związane z wykonywaniem praktyk religijnych. », art. 3 Konstytucji Meksyku (1917) : « żadnego nabywania, posiadania czy administrowania nieruchomościami przez Kościół , żadnej osobowości prawnej dla Kościoła », Portugalii, Rosji rewolucyjnej z 1917, referendum konstytucyjne w Boliwii (2009), Konstytucja « przejściowa » Nepalu (2007).

Nie będzie zbędnym przypomnienie, że teksty te są często naruszane i konieczna jest ich obrona lub ich przywrócenie, tak jest w przypadku w Francji, gdzie wszystkie rządy od czasów rządu Vichy dopuszczają się pogwałcenia ustawy o Rozdziale.

Dlatego z radością witamy każdą walkę o wolność sumienia, w tym zniesienie przestępstwa bluźnierstwa w Wielkiej Brytanii. W Polsce w marcu 2010 r. tygodnik Episkopatu « Gość Niedzielny » i Kuria Metropolitalna w Katowicach zostały skazane przez sąd za porównanie feministki Alicji Tysiąc do nazistowskich oprawców. Inne przykłady zwycięstw są również znane.

Pozdrawiamy antyklerykalne manifestacje w Polsce i we Włoszech, pozdrawiamy tysiące osób na ulicach Bejrutu demonstrujących pod hasłem « Laickość jest rozwiązaniem » w kraju, w którym system polityczny oparty jest na kluczu wyznaniowym; tysiące manifestantów w Tunezji, którzy głoszą hasło « Laickość=wolność i tolerancja », tysiące manifestantów w Londynie protestujących podczas wizyty głowy Kościoła Katolickiego ze słowami : « Niech Papież płaci », laickich manifestantów w Hiszpanii...

Pod różnymi szerokościami geograficznymi, na różnych kontynentach, w różnych formach – treść jest ta sama : żądanie wolności sumienia.

Walczyliśmy o unieważnienie wszystkich Konkordatów, przeciwko wszelkim wojnom religijnym, przeciwko wszelkim « szokom cywilizacji ».

Refleksje

Nasze tradycje i nasza walka, w tym nasze wnioski i rezolucje Światowego Kongresu Wolnej Myśli w Rzymie w 1904 r. są gwarancją i obietnicą naszego zaangażowania.

Zgodnie z tradycją Światowego Kongresu w Rzymie w 1904 r., obecni lub reprezentowani uczestnicy Światowego Kongresu w Oslo w dniu 12 sierpnia 2011 zakładając Międzynarodowe Stowarzyszenie Wolnej Myśli (l'AILP (Association Internationale de la Libre Pensée) postanawiają prowadzić dwie kampanie, tj. Kampanię na rzecz wyjawienia prawdy o finansowaniu religii i oddania sprawiedliwości ofiarom Kościołów.

Popierając wolność sumienia, co implikuje rozdział kościołów od państwa, chcemy wyjaśnienia kwestii finansowania religii, wyjaśnienia « purpurowej ekonomii » która obciąża budżety państw kosztem wydatków na zdrowie i edukację z korzyścią wyłącznie dla tych, którzy sami siebie kwalifikują jako « duchowni ».

Chcemy oddania sprawiedliwości ofiarom Kościołów.

Sprawiedliwość nie oznacza skruchy.

Skrucha jest elementem wiary religijnej i dotyczy tylko Kościołów, które się sytuują ponad prawami ludzkimi.

Chcemy sprawiedliwości, która oznacza w wypadku uznanej winy sankcje, w tym prawne, finansowe i moralne.

Sprawiedliwości dla ofiar nadużyć seksualnych w Kościołach, które okazują się być w Kościołach instytucją w Instytucji.

Sprawiedliwości dla ofiar dyskryminacji Czwartego Konsylium na Lateranie w 1215 r. który skazał Żydów na noszenie żółtej odznaki, Inkwizycji, która uderzyła w Żydów, muzułmanów i « heretyków ».

Sprawiedliwości dla kolonizowanych i ewangelizowanych narodów, którym odebrano prawa i ziemię w Afryce, Azji, Ameryce Północnej. By przytoczyć słowa J. Kenyatty « kiedy Biali pojawili się w Afryce, my mieliśmy ziemię, a oni mieli Biblię. Oni nauczyli nas modlić się z zamkniętymi oczami : kiedy je otworzyliśmy, Biali mieli nasze ziemię, a my – Biblię. »
Chcemy pełnej wolności dla badań naukowych, z poszanowaniem sumienia wszystkich.
Chcemy prawa kobiet do dysponowania ich własnym ciałem
Chcemy całkowitego oddzielenia edukacji od religii. To wolne prawo rodziny, uczyć dzieci, tego co uważa za właściwe, ale to nie może dotyczyć szkoły publicznej.
Nie mamy za złe ludziom posiadania własnych poglądów.
Mamy za złe instytucjom, że chcą narzucać poglądy.

Perspektywy

My, obecni na Światowym Kongresie Wolnej Myśli w Oslo, wobec wyników naszych badań , z jednej strony oraz przełomowej sytuacji w jakiej znajduje się sprawa wolności sumienia - z drugiej, nie mając intencji zastępowania stowarzyszeń i organizacji narodowych i międzynarodowych, oświadczamy:

wolność sumienia jest konstytutywną wartością demokracji,
wolność sumienia jest konstytutywną wartością wyzwolenia Ludzkości.

Zobowiązujemy się :

bronić wszędzie i dla wszystkich tej wolności,
manifestować po bratersku i uroczycie naszą solidarność ze wszystkimi tymi, którzy są prześladowani ze względu na wyznawane poglądy,
zwrócić się do wszystkich, którzy się identyfikują z tym Manifestem, by się przyłączyli do naszej walki.

Niniejszy Manifest będzie poddany pod dyskusję oraz głosowanie przez uczestników Światowego Kongresu Wolnej Myśli w Oslo, który odbędzie się 12 sierpnia 2011.

Celem światowego Kongresu jest reaktywacja Międzynarodowego Stowarzyszenia Wolnej Myśli.